

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye'de cezaevlerine ilişkin en önemli sorunlardan biri; Kadın Ceza İnfaz Kurumları'nda kalan hükümlü kadınların yanında bulunan çocuklarıdır. Yani anneye tutsak çocuklardır. Kadın Ceza İnfaz Kurumları çocuk sayıları ile de dikkat çekmektedir. Mevzuat uyarınca dışarıda bakacak kimsesi bulunmayan 0-6 yaş grubu çocuklar, cezaevinde anneleriyle birlikte kalmaktadır. Bu kapsamda Ceza İnfaz Kurumu'nda çeşitli yaş kategorilerinde çok sayıda çocuk kalmaktadır. Annelerinin cezasını tamamlamasını bekleyerek büyüyen çocuklar, anneleriyle birlikte cezaevinde yaşamlarını sürdürmektedir. Her koşulda ceza çeken taraf çocuklar olmaktadır. Çocukların haksız mahkûmiyeti ise Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin, 'her tür işlemde çocuğun üstün yararının gözetilmesi gerektiği' ilkesine ters düşmektedir. Anne yanında her türlü ihtiyaçtan yoksun bir yaşam mı? Anneden uzak ihtiyaçlarının karşılandığı bir hayat mı? Çünkü onlar için özgürlük annesizlik, anneye olmak hapis demektir. Annesine tutsak bu çocuklar altı yaşına geldiklerinde ya aile büyüklerine teslim edilmekte ya da Çocuk Esirgeme Kurumu'na verilmektedir. Annesinden ayrı özgür çocuklar ise haftada bir kapalı ve ayda bir açık görüş ile sınırlı olarak anne özlemini giderebilmektedir.

Uzmanlar 'Bu çocuklar, dışarı çıktıklarında yaşamdan korkuyor, hapse bile dönmek istiyor' demektedir. Çünkü cezaevinde doğan ya da 6 yaşına kadar anne yanında büyüyen çocuklar, süre dolunca parmaklıklar dışındaki hayattan korkuyor. Kimi cezaevinden gitmek istemiyor, kimi geri dönmek için suç işlemeyi bile göze almaktadır. Yine uzmanlara göre, çocuklar, dışarı ilk çıkışta topu, çimeni, erkekleri, insanları, araçları görünce ürkmektedir.

Cezaevinde büyüyen çocukların en büyük eğlencelerinin, annelerin boş zamanlarında vakit geçirmek için çıktığı bahçedir. Geniş bahçede 'Kader arkadaşları' ile koşup oynayan ve dikenli tellerle çevrili bahçeden sadece mavi gökyüzünü görebilen çocuklar kendilerine gösterilen ilgiyi karşılıksız bırakmamaktadır.

Anneye tutsak çocukların yaşamış olduğu başlıca sorunlar;

- Bazı cezaevlerinde 3-6 yaş arasındaki çocuklara kreş imkânı sağlanmaktadır. Onlar eğitim alabiliyor, oyuncak ve diğer çocuklarla oynayabiliyor. Ama küçükler günü koğuştaki geçirmek zorundadır.
- Emekleme çağına, anne kucagından başka alan olmadığı için fiziksel gelişimi tamamlanamamaktadır. Emekleyemeden büyüdükleri için 3 yaşında yürümekte bile zorlanmaktadırlar.
- Kadınlar arasında yaşayan erkek çocuklar, hemcinslerinden uzak yaşadıkları için kadınları taklit etmeye başlamaktadır. Erkek çocuklar, cinselliğin keşfedildiği bu dönemde cinsel kimlik bunalımı yaşamalarına neden olmaktadır.
- Çoğu cezaevinde koğuşa oyuncak sokmak yasaklanmıştır. Çocuklar ancak tahta oyuncaklarla oynayabilmektedir.
- Çocukların mama, bez, süt gibi masrafları devlet tarafından karşılanmaktadır. Süt dışında gelişimleri için gereken birçok gereksinimleri ise karşılanmamaktadır.

Türkiye'de annesi mahkûm olanlardan biride Solin'di. Solin beş yaşında ve lösemi hastasıdır. Diğer lösemi hastası çocuklardan bir farkı var ama: Solin hastalığıyla tek başına mücadele etmek zorundaydı. Annesi 2011'de operasyonlar kapsamında gözaltına alınıp tutuklanmış ve Mardin Cezaevi'nde tutuklu olduğu dönemlerde, babası da firari sanıktı. Kardeşi Mirhat Epilepsi hastası, o da Solin gibi bakıma, ilgiye ve anne sevgisine muhtaçtır. Anne ve babasından ayrı olan Solin'in her geçen gün hastalığı ilerlemiş; yaşadığı travma nedeniyle tedaviye yanıt vermemeye başlamış, görüşüne gittiği annesi dahil hiç kimse ile konuşmamıştır.

Adalet Bakanlığı Kasım 2010 verilerine göre, 479 çocuk, anneleriyle birlikte hapse 'mahkûm'. 19.12.2011 tarihi itibarıyla ise 0-3 yaş grubu 164, 3-6 yaş grubunda ise 87 çocuğun annesinin yanında kaldığı belirtilmektedir. Bu çocukları anneden ayırmak mümkün değil. Bu yüzden cezaevlerinde bu çocukların mahkûm gibi değil diğer çocuklar gibi yaşaması sağlanmalıdır. Cezaevlerinde annesine tutsak yaşayan çocukların sorunlarının araştırılması ve gerçeklerin ortaya çıkarılması amacıyla Anayasa'nın 98. ve İçtüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince bir meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Binnaz Toprak
İstanbul m.v.
B. Topraklı

Hüseyin AYGÜN
CHP Tunceli Milletvekili

Lerent Gök
Ankara Mv.

İzzet Çetin
Ankara Mv.
Cahit Arzgun
Talat Mv.

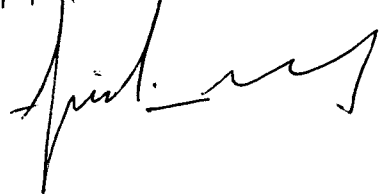
Recep Gürhan
Edirne Mv.

Ferit M. A. Çelikkaya
LC 7

Nyhan Norkala
Ankara Mv.

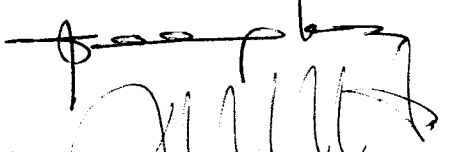
Emre Köprülü
Tehirci Mv.
Y. Mustafa

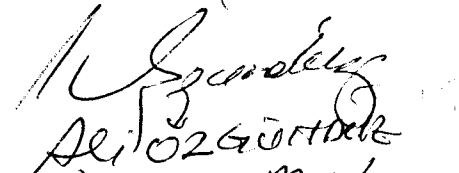
Ali Rıza Öztürk
Mersin Mv.

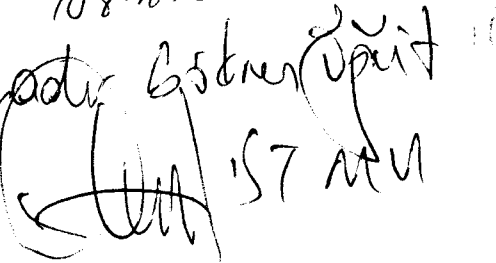
AIK TUNAY

Hakkı Öner
İstanbul

Mehmet Hilal Kaplan
Kocaeli M.V.

Namik Havutca
Balıkesir M.V.

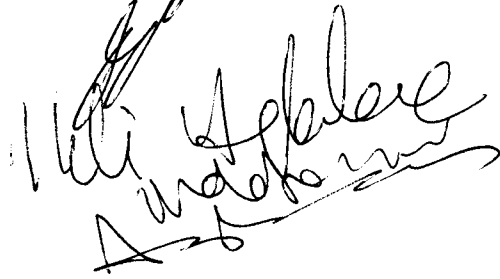

Ali Özgür
İstanbul M.V.

Kadir Güneş

İSTANBUL

Haydar Akar
Kocaeli M.V.

Özgür ~~Özgür~~
Marmara

Hüseyin Akbulut
Antalya

TOLGA ÇAMDAŞ
Mugla

Tolga Çamdaş
KEMAL ERİNÇİ

BURSA

Erdal Aksünger
İzmir M.V.

